

ROČENKA

2008

ZF Friedrichshafen AG

generální sponzor oddílu

www.zf.com

Vážení přátelé litického pozemního hokeje,

dostává se Vám do rukou jakýsi “nultý ročník” ročenky litického oddílu pozemního hokeje. Nápad vytvořit tohle dílko vznikl v listopadu 2008 na turnaji v Ludwigsbuurgu, kde se nám do rukou dostala ročenka tamního klubu. A tak jsme si řekli, že se o něco podobného pokusíme i v Liticích...

Smyslem ročenky není podat vyčerpávající přehled o všem, co se v uplynulém roce v souvislosti s pozemním hokejem v Liticích stalo. Jde nám spíše o to nabídnout pohled odlišný od novinových článků a zpravodaje. V ročence tudíž představujeme některé zajímavé osobnosti spojené s litickým pozemním hokejem, stejně jako tak trochu jiný pohled na některé akce a události roku 2008.

Zároveň již začínáme pracovat na ročence 2009, která by měla být podstatně nabytější než ta letošní. Aby tomu tak skutečně bylo, potřebujeme i vaši pomoc. Pokud budete mít nějaký zajímavý námět, budete chtít přispět článkem o nějaké pozemkářské akci nebo osobnosti nebo zachytíte na fotkách zajímavé momenty z života litických pozemkářů, kontaktujte nás prostřednictvím mailové adresy jurek@ph-litice.cz. Předem děkujeme.

Autoři...

OBSAH

Hodnocení uplynulého roku - 4
Šumava - 8
Letní soustředění v Melchiorově Huti - 9
Club Challenge Miláno - 10
Obojživelníci - 12
Povolání litických pozemkářů - 13
Exbolevecká kolonie v Liticích - 14
Pozemkářské "čluný" - 17
Návraty - Dominik Beneš - 18
Postřehy odjinud - Lukáš Poustka - 19
Rozhovor - Štěpán Bernátek - 21
Tváře Malik - 23
Nové šatny a klubovna - 24
Statistiky - 25

HODNOCENÍ UPLYNULÉHO ROKU

Muži A

Tomáš Levý

Halový hokej – sestup z nejvyšší soutěže poté, co naše celkové skóre a projev týmu odpovídal středu tabulky. Bohužel rozhodující zápasy s Kadaní a o naději s Hradcem Králové jsme nezvládli. Citelně chyběl ostrostřelec Honza Dolejš.

Pozemní hokej – 3. místo je po neúspěchu v Miláně realistické, druhý Rakovník byl v celé sezóně lepší a na první Slávii stále nemáme.

Tabulka nadstavby 1. ligy mužů

1. Hostivař	14	11	1	2	48	30	34
2. Kadaň	14	6	2	6	43	30	20
3. Litice	14	3	5	6	25	34	14

Ženy a starší dorostenky

Martin Brada

V některých zápasech ze sebe holky dokážou vydat všechno, za to je třeba je pochválit.

K hlavním kladům patří to, že holky tvoří opravdovou partu. Pokud se podaří zapojovat mladé hráčky a početně tak rozšířit řady žen a dorostenek, budou se stále zlepšovat i výsledky. Ženy se pomalu učí i vyhrávat, dorostenkám to zatím tolik nejde, ale pracují na sobě a zlepšení je vidět. Hlavní zápor vidím v nedostatečné účasti na trénincích, což je mimo jiné dáno i tím, že holek je v oddíle celkově málo.

Kmenových dorostenek je jen šest, kmenových žen pouze 5. Na tréninky chodí kolem poloviny z nich. Nebýt doplnění o starší žačky, nemohli bychom v soutěžích působit.

V soutěži dorostenek jsou tři nejlepší týmy, které hrají o titul. Další pak bojují o umístění. Do druhé skupiny patří i naše holky. U žen je situace jednodušší. Tým, který sestoupí z extraligy, většinou jasně převyšuje ostatní. S dalšími se dá hrát,

Tabulka nadstavby Chance extraligy mužů 2007/2008

1. Slávia	20	20	0	0	87	14	60
2. Rakovník	20	13	0	7	59	47	39
3. Litice	20	10	1	9	55	39	31
4. Bohemians	20	9	1	10	52	60	28

Muži B

Tomáš Levý

Halový hokej – třetí místo ve II. lize (třetí soutěž) odpovídalo našim možnostem.

Pozemní hokej – úspěchem byl postup do finálové trojice v I. lize (druhá soutěž), celkové třetí místo je úspěchem ve stále se měnícím kádru béčka.

sehráváme s nimi vyrovnané zápasy.

Z loňských akcí pro mě bylo nejsilnějším zážitkem jednoznačně předtančení na mé svatbě, které si pro mě holky připravily „v pozemkářském stylu“.

Tabulka nadstavby 1. ligy žen o 4. - 6. místo 2007/2008

4. Slávia B	14	5	1	8	29	40	16
5. Litice	14	5	1	8	23	38	16
6. Kadaň	14	3	1	10	12	48	10

Tabulka ligy starších dorostenek 2007/2008

1. Vyšehrad	10	9	0	1	36	11	27
2. Hostivař	10	9	0	1	31	9	27
3. Rakovník	10	5	1	4	26	24	16
4. Hradec	10	3	1	6	10	24	10
5. Slávia	10	2	1	7	28	29	7
6. Litice	10	0	1	9	2	36	1
7. Budějovice	x	x	x	x	x	x	x

Starší dorostenci

Tomáš Koryták

S výsledky panuje spokojenost. Zlepšila se i účast na trénincích, rezervy jsou v přístupu k tréninkům. V týmu chybí parta, to je asi nejpodstatnější negativum. Na rozdíl od předchozí sezóny je kluků dost, na zápasech i na trénincích je solidní účast.

Úroveň soutěže je rok od roku horší, vyrovnaných zápasů hrajeme minimum a to se negativně projevuje na připravenosti dorostenců při přechodu do mužů.

Tabulka ligy starších dorostenců 2008/2009

1. Slávia	12	10	0	2	68	13	30
2. Litice	12	8	2	2	62	23	26
3. Rakovník	12	7	1	4	37	31	22
4. Bolevec	12	6	1	5	42	44	19
5. Praga	12	3	2	7	21	45	11
6. Kbely	12	3	0	9	29	65	9
7. President	12	1	0	11	16	60	3

Mladší dorostenci

Michal Soukup

Jedna z nejúspěšnějších kategorií. Loňský rok byl přelomový, zatímco na jaře dorostenci vybojovali titul, po generační výměně hrají na podzim ve středu tabulky.

Od podzimu lze sledovat i zhoršení v přístupu k trénování, kluků chodí méně, je jich málo a ani ti co jsou, na tréninky

až na pár výjimek moc nechodí. Snižuje se celkově úroveň soutěže, od toho se odvíjí i kvalita zápasů, moc zajímavých střetnutí jsem jako trenér v uplynulém roce bohužel nezažil.

Tabulka nadstavby ligy mladších dorostenců 2007/2008

1. Litice	14	11	2	1	69	22	35
2. Hostivař	14	10	1	3	44	22	31
3. Slávia	14	5	2	7	32	45	17

Starší žáci

Ladislav Čech

Nový ročník starších žáků, který přišel z mladších, se do týmu zapojil dobře. Kluci se většinou znají ze školy, mají dobrou partu. Výsledkově byl uplynulý rok výborný, škoda jen, že jsme neměli víc soupeřů, kteří by se nám vyrovnali, nehrali jsme moc vyrovnaných zápasů.

V poslední době jsem si všiml zlepšení přístupu některých kluků, pracují na sobě a je s nimi dobrá spolupráce. Na

tréninky chodí téměř všichni, což je super.

Nejvýraznějším zážitkem uplynulého roku byl halový turnaj ve Vídni. Byla to zkušenost pro kluky i pro mě, velká inspirace.

Tabulka ligy straších žáků 2007/2008

1. Litice	14	13	1	0	49	6	40
2. Hostivař	14	12	1	1	79	8	37
3. Slávia	14	8	0	6	44	25	24
4. President	14	8	0	6	27	31	24
5. Praga	14	4	1	9	24	25	13
6. Kbely	14	4	0	10	10	36	12
7. Bolevec	14	3	0	11	15	85	9
8. Rakovník	14	2	1	11	14	46	7

Mladší žáci

Stanislav Benda

V této kategorii o výsledky zas až tolik nejde. Podstatné je, že chodí na tréninky a že je hokej baví. Už v této kategorii se najde pár „fajerů“, se kterými to není lehké, ale zásadní problémy s disciplínou nejsou. Někdy jsou malinko individualisti. Pozitivem je, že přestože máme letos jen jeden tým, je dětí celkem dost. Účast na trénincích je velmi dobrá. Máme šestnáct kmenových mladších žáků, na tréninky chodí kolem 13-ti lidí.

Z akcí stojí za zmínku především Velká cena Plzně. Letos ji chceme ještě zdokonalit a vylepšit, každá kategorie by měla mít svůj termín.

Žákyňe

Tato kategorie trpí stejnou bolestí jako celá ženská složka, tj. nedostatkem hráček. Pro budoucnost pozemního hokeje žen je právě tato kategorie klíčová, bez dostatečného počtu žákyň, které budou přecházet do dorostenek a žen, se velký výkonostní pokrok očekávat nedá.

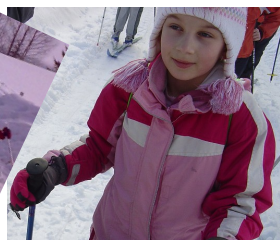
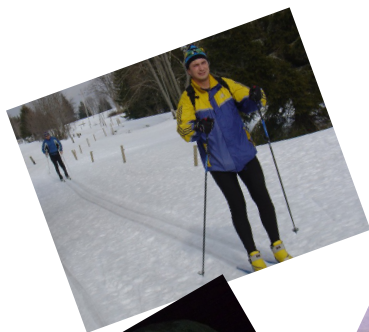
Příprava a benjamíni

U benjamínů platí totéž, co u mladších žáků. V této kategorii jde především o to, aby se děti u sportu bavili, našli jeho prostřednictvím nové kamarády a smysluplně tak trávili svůj volný čas.

ŠUMAVA 2008

Mladší žáci, starší žáci, žákyně, dorostenci, dorostenky, muži, ženy, veteráni... Celkem okolo šedesáti členů oddílu bylo během čtyř různých termínů na několika místech „Kvildské“ Šumavy. Lipka, Boubín, Nové Hutě, Churáňov, Kvilda, Horská Kvilda, Knížecí pláně. To vše jsou místa, kde v únoru můžete nalézt členy našeho klubu „zakouslé“ do tempa na běžkách tu v klasice, tu při bruslení, některé při závodech, jiné při sjíždění sjezdovky na běžkách. Speciální byl letošní večerní přejezd dorostenců z Lipky na Nové Hutě nebo stěhování soustředění té nejmladší kategorie na poslední chvíli opět do Nových Hutí.

LETNÍ SOUSTŘEDĚNÍ V MELCHIOROVĚ HUTI

HUTI

Každoroční první týden v srpnu a většinou i několik posledních dní července najdete většinu našeho oddílového mládí na oblíbeném všesportovním soustředění v Melchiorově Huti nedaleko Úněšova.

Během týdne 58 žáků a žákyň stihlo spoustu převážně sportovních aktivit pod vedením jedenácti trenérů. Hrál se pozemní hokej, kopaná malá i velká, ragby, tyčky, pasák, softbal, volejbal, nohejbal, tenis, stolní tenis, jednotlivci soutěžili v atletice, kondičních testech, pozemkářských testech, v krosovém běhu, plavání a spoustě dalších disciplín.

Prostě bylo toho hodně a hodně. Během tohoto týdne se určitě nikdo nenudí. Náplň soustředění zapadá do sportovního zaměření našeho klubu, kdy u mladších kategorií rozvíjíme všesportovní obratnost a různé druhy prožitků ze sportu. V tradičních soutěži ŠAMPION MELCHIORKY 2008 se rozdávala vítězná trička, která si tentokrát oblékli tito hráči a hráčky: Sochor, Dráb, Uhlíř, Kolínková a Bárta.

O čtrnáct dnů později se na stejné místo vydalo 27 dorostenců a dorostenek, kteří zde prožili společně čtyři dny zaměřené trochu více na kondici, ale i oni měli možnost si změřit své síly v mnoha tradičních sportech. Měli však výhodu ve své mobilnosti. Nikoliv v používání mobilních telefonů, ale v možnosti naježdít na kolech mnoho kilometrů po okolí nebo si změřit síly v triatlону či v časovce.

CLUB CHALLENGE I – MILANO

Zmatení řidiči “Karel a Karel”, mini-bydlení, remíza, prohra, penaltový rozstřel a sestup. Na první pohled nic moc bilance, ale přesto si nakonec většina “účastníků zájezdu” řekla, že to stálo za to...

Přesuny autobusem byly vzrušující od začátku do konce. Když jsme jenom netušili, kde jsme (navigace sice byla, ale

řidiči si s ní moc nerozuměli...), to bylo ještě ok. Když nám ale nakreslil cestou z prvního tréninku italský pán s WV plechovkou černou rýhu

na bok autobusu, to už leckoho humor přecházel. Čekání na policii se protáhlo a do kempu jsme dorazili už asi s tříhodinovým zpožděním. Na obhajovu řidičů je potřeba říct, že za tuhle nehodu opravdu nemohli. Na druhou stranu se stala v místě, kde jsme vůbec neměli být, protože jsme bloudili... Ale to nebylo od dvojky K+K ještě zdaleka

vše. Opakování je sice matka moudrosti, ale o cestách po Miláně to evidentně neplatí. Ztráceli jsme se vesele dál. A když ridičskému týmu přišlo, že se nudíme, tak třeba urazil zpětné zrcátko o strom nebo přejel sjezd na dálnici - zastavil - a zacouval! No adrenalinu bylo chvílemi dost...

Ale teď už k hokeji...

Na úvod nás čekala chorvatská Mladost. Přes “mladický” název je to klub, který

má s pohárovou Evropou zkušenosti spoustu a bylo to hlavně ze začátku znát. V zápase jsme nedokázali prodat všechno,

co v nás je. Nervozita z premiéry byla na některých dost znát - prostě to moc “nelepilo”. Dokázali jsme ale bojovat a vydolovali aspoň bod. Dvakrát jsme vyrovnali soupeřovo vedení - Jenda Dolejš a Vychr.

Hned po zápase jsme cítili, že nás bude tahle remíza dost mrzet. Dostat se líp do zápasu, měli jsme na vítězství. No jo, kdyby...

Druhý zápas, proti železným hochům z Ukrajiny, pro nás nebyl moc příjemný. Ukrajinci byli zkrátka silnější, tvrdší, rychlejší a zkušenější. Opticky

to s námi nevypadalo až tak zle, nedá se říct, že by nás soupeř přejel. Rozdíl byl vidět hlavně v obou útočných čtvrtinách - tam jsme měli problémy. Ukrajinci se dostávali do šancí, my až na pár výjimek ne.

Zápas o udržení proti Dánům. Dánové - světlí

chlapíci, průměrný věk kolem třiceti. Věřili jsme, že tenhle zápas zvládneme. Po čtvrt hodině jsme dali gól a vypadalo to dobře. Dánové převzali iniciativu a chvílemi bylo u nás v kruhu nedobře.

Drželi jsme se až do 50. minuty, kdy přišel gól na 1:1. Pak bylo ještě pár šancí na obu stranách, ale nakonec došlo na penaltový rozstřel.

Většina gólmanů nemá penalty moc ráda. Nejde v nich totiž až tolik o doved-

ností, ale spíš o štěstí. Mnohem sympatičtější "dovedností" jsou (alespoň pro mě) nájezdy (byly zavedeny v

Euro Hockey League - gólman vybíhá na písknutí z branky, střelec s míčkem ze čtvrtiny). Gólman má při penaltách

vlastně dvě možnosti - riskovat, nebo čekat na chybu střelce. Chyby střelců přicházejí ve vypjatých zápasech sice celkem často, ale v tomhle rozstřelu to z našeho pohledu nevyšlo. Do páté série všichni střelci uspěli, Dánové dali i pátku, my boužel ne.

pj

Litice - Mladost 2:2 (1:1)

góly: Dolejš, Vychron

Litice - Olympic Vinnitsa 1:4 (0:2)

gól: Brada

Litice - Orient Lyngby 1:1 (1:0) 5:4 pen.

gól: Nicklas

hráli:

Jurek, Nečas

Brada, Soukup, Straha,

Rumplík

Korytář T., Korytář J.,

Jurina, Čech,

Dolejš, Strejc, Vychron,

Sochor, Nicklas, Vrcháč

OBOJŽIVELNÍCI

V našem klubu najdete i několik obojživelníků, kteří stíhají hrát i několik sportů najednou. A to velmi úspěšně a především s velkým zaujetím. Mužskou část lidstva reprezentuje Petr Míka (35), který svůj sportovní život v posledních letech dělí mezi hokej lední a pozemní. V „civilu“ jej najdete pracovat s počítači na Lékařské fakultě UK, nově přestěhovaného konečně ve vlastním na Sylvánu a především se svojí ženou Denisou a jejich synem Štěpánem.

Něžné pohlaví zastupuje Petra Levá Strnadová (32), která dělí svůj čas dokonce mezi sporty tři – karate, kopanou a pozemní hokej. Svůj čas tráví především ve Štěnovicích a v Mochtíně (u Klatov), odkud pochází. V Klatovech také vede Karate klub Klatovy, stíhá chodit do práce v Plzni a starat se o svého syna Šimona. A také nacházet volné chvíle pro sebe s manželem Tomášem.

Zde je několik otázek pro Petra:

Od kdy hraješ lední hokej a od kdy pozemní?

Hokej hraju od 6-ti let a pozemní hokej od 32 let. Jsem zvědavěj, jaké hokej přidám za dalších 26 let.

Jaké přednosti má pro Tebe lední a pozemní hokej?

Sport má mít tempo a náboj. Nejsem individualista, mám rád kombinaci. To je ta sportovní stránka. No a neméně důležitá je ta společenská. Takže správný kluky a holky holkám.

Naopak máš již nějaké neduhy?

Bolí to bolí, víc a víc. No ale hlavním neduhem je, že sportovní život na určitý úrovni uteče jako voda a nic se s tím nenadělá. Ani ty americký pilulky proti dešti mu nepomůžou. Ty sloní se maj, rostou (i výkonnostně) celej život.

Kolik Tě stojí za rok oba hokeje (zvlášť)?

Sezóna leďáku mě vyjde tak na 4000,- plus další 2000,- je bakšišný... Pozemák tak o 2000,- míň. No ale když to srovnám s tím, kolik mě stojí ročně telefon a co z něj mám...

Zvládáš ještě jiné sportovní aktivity ve volném čase?

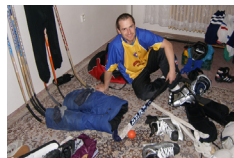
Baví mě jakákoliv horská aktivita (zatím držím zásadu jet min. 2x za rok do hor, pryč z města). Ale spíš jsem hráč, takže touš a meruna.

Nebudeš muset vymýšlet nový hokej pro Tvého Štěpána?

Doufám, že z něj nebude bubeník, protože zatím jen leží a bouchá do hrazdičky. Dělá to kravál a on se u toho směje. Je to strašně těžký vydržet při takovém bengálu vědecky testovat, jestli bude hrát nalevo, nebo napravo :-)))

Chceš něco vzkázat...?

Všem pozemkářům přeju dlouhodobý týmový úspěchy. Těm mladším, ať to pořádně kvrdlá, starším, ať mají pořádný spoluhráče a soupeře, no a nám veteránům, k tomuhle všemu ještě navíc, ať máme furt svý místo v kabině a pořádně umytý sklenice v klubovně.

A několik otázek pro Petru:

Kdy jsi začínala s jednotlivými sporty?

Karate dělám od střední školy v Plzni, tzn. od čtrnácti let. Kopanou jsem s klukama s vesnice „čtala“ už na základce, organizovaně ji hraji od šestnácti. A k pozemáku jsem se dostala v pětadvaceti.

Tvé největší sportovní úspěchy?

Tak ty jsou jednoznačně spojené s karatem, byla jsem 4x mistryně republiky v kumite (jedna ze dvou částí sportovního

karate, ve které se zápasí), mám za sebou také účast na ME v Bulharsku.

Co máš na sportu obecně nejraději?

Jednoznačně, když si šáhneš na dno svých fyzických a psychických sil.

Jak si vede Tvůj soukromý klub karate?

Výborně, díky za optání. Vše klape dle mých představ. V současnosti je nás 75, absolutní většina jsou děti do 15 let. Pomáhají mi ještě dva moji odchovanci Filip a Lukáš z dob Naramy, kterou jsem v Klatovech také zakládala. Jsme dobrá parta.

Jaký sport by sis dnes jako dítě vybrala, když již máš nadhled?

Karate, protože je na celý život.

Kterým směrem se bude ve sportu ubírat Tvůj syn Šimon?

Uvidíme, co si vybere... Ale samozřejmě ho nebudeme vozit na házenou, když já dělám karate a Tomáš pozemní hokej...

POVOLÁNÍ LITICKÝCH POZEMKÁŘŮ

Nikdo z litických pozemkářů se pozemním hokejem neživí, proto se s nimi můžete "v civilu" setkat při nejrůznějších situacích a na nejrůznějších místech...

Třeba Martina Vokurku můžete potkat na silnici - je profesionálním řidičem. Koukejte po bílém nákladním autě s návěsem a když bude mít za oknem cedulku *Martin*, nejspíš to bude právě "Vokur"...

EXBOLEVECKÁ KOLONIE V LITICÍCH

Když na přelomu tisíciletí přestoupilo za nemalé peníze z Bolevce do Litic kvarteto předních hráčů Bolevce, vyvolalo to v obou oddílech pravé pozdvižení. David Vychron (29), Martin Brada (31), Jan Dolejš (33) a Michal Soukup (32) již delší dobu hostovali v Liticích, přitom hráli i za Bolevec a byli to opravdové osobnosti obou týmů. Zhruba do roka ještě následovala výměna hráčů obou oddílů – do Bolevce odešel Vašek Kvídera a opačným směrem se vydal Petr Petrek (22). Naštěstí rozbouraná hladina plzeňských řek, oddělující oba kluby, se již uklidnila a mezi oběma oddíly jsou dnes vztahy velmi solidní a vstřícné. Jak se dívají aktéři těchto výměn na tu dobu a na oba oddíly dnes?

Proč jsi přestoupil do Litic a kdy?

David:

Jedna z nejdůležitějších věcí, proč jsem se rozhodl k přestupu, byla zapálenost hráčů Litic pro tým. Mám tím na mysli, že se brali vážně tréninky (o zápasech ani nemluvě), na kterých se scházelo dostatek hráčů, a opravdu se trénovalo a hrálo. Kdo byl nebo je v Bolevci, ví přesně, co tím myslím. Stávali se totiž věci, že jsem se na tréninku sešel třeba pouze já sám se sebou, ale to bylo opravdu jen jednou, nicméně návštěvnost vážla dost často. Na zápasy se muselo opakovaně pro hráče jezdit domů a přemlouvat je, aby opravdu jeli, že je potřebujeme, ve většině případů se to povedlo, někdy ne. To byl ten důvod, proč jsem Bolevec opustil. Ale abych nebyl jen negativní, parta v Bolevci byla jinak dobrá a po lidské stránce jsme si rozuměli výborně.

A jak dlouho jsem už v Liticích, přesně nevím, ale pár let to už bude...

Martin:

Kdy to přesně bylo si nepamatuji. To bude vědět Kocour (Michal, pozn. aut). Chtěl jsem hrát vyšší soutěž. I když Bolevec po

nějaké době také postoupil, nedosahoval takových výsledků jako Litice.

Honza:

Do Litic jsem přestoupil na začátku roku 2003 poté, co jsem nejprve v roce 1994 hostování odmítl, ale v roce 1995 jsem si to chvála bohu rozmyslel. V Bolevci jsem měl a stále mám spoustu dobrých kamarádů. Ale některé rábdoby detaily byly rozhodující. Skvělá parta postavená na Tomášovi Levém, který nás dokázal "zbláznit" + zapálení do hry a do všeho co se našeho sportu týká, včetně promyšlené práce s mládeží a chutí pracovat i mimo hřiště.

Michal:

Kdy to bylo nevím přesně. Myslím si, že tak v roce 2002. Své první zápasy v Liticích jsem hrál v roce 1996.

Důvodem byla určitě výkonnost, Bolevec byl ve druhé lize a hlavně parta lidí, kteří hráli. Sice jsme byli neustále na hranici sestupu, ale všichni jsme chodili ze hřiště s krvavými koleny a lokty. Se stejným nasazením jsme to pak večer rozebírali u pívka J.

Petr:

Do Litic jsem přestoupil někdy před 5 lety...? Důvodů bylo hned několik. Především herní kvalita a perspektiva „A“ týmu a chuť zahrát si s těmito hráči.

Na co rád vzpomínáš v Bolevci, případně na koho?

David:

Určitě na všechny kluky, se kterými jsem začínal v ml. dorostu a postupoval s nimi výše do chlapů. Jak jsem řekl, parta byla

výborná. Samozřejmě nemůžu opomenout p. Horu, který byl v Bolevci opravdu uznávaná osobnost s respektem. A určitě p. Pravda, kterého беру a uznávám. Josef je kapitola sama pro sebe, ačkoliv je jaký je, stále je to člověk na kterém Bolevec stojí, a kdyby tam nebyl, myslím, že by byl pozemní hokej v Bolevci již dávno pouhou vzpomínkou a minulostí.

Martin:

Velmi často si vzpomenu na svůj první trénink, když jsem začal s pozemákem. Čekala na mě „opičí dráha“ a další lahůdky jako třeba „parakotoul“ od p. Hory.

Honza:

Velmi rád si vzpomenu na mého prvního trenéra p. Václava Horu. Právě u něj jsem s pozemákem začínal. On mě naučil hokejové základy na travnatém plácku v Bolevci naproti obchodnímu centru GERA. Ještě dnes si pamatuji, jak jsem na svém prvním tréninku, v místě dnešního Penny Marketu, vstřelil svůj první gól. Nebyl sice ze střelecky vymezeného území, ale p. Hora ho, asi i vzhledem k mé první návštěvě, uznal.

Michal:

V Bolevci jsem prožil celé hokejové dětství. Zážitků a zábavy bylo hodně, proto jsme to hráli. Nejlepší byly soustředění na běžkách na Šumavě s panem Horou. Z bývalých spoluhráčů bych nerad jmenoval a s některými hraji do dnes, takže asi tak 22 let.

Petr:

Rád vzpomínám na partu lidí, s kterými jsem vyrůstal. Bohužel většina těchto kluků skončila ještě před mým odchodem do Litic, což byl také jeden z hlavních důvodů přestupu.

Proč je Ti dobře v Liticích, je-li Ti dobře...

David:

Protože už ta dlouhá léta, která v Liticích jsem, splňují všechno to, proč jsem sem přestoupil. Ani nemusím zmiňovat

všechno, co jsme spolu prožili, sehráli a prožili. Myslím, že velmi stručně a výstižně řečeno. Nemám k tomu víc co dodat.

Martin:

V Liticích je mi velice dobře. Je tu plno super lidiček. Perfektní zázemí klubu.

Honza:

Mám zde spoustu výborných kamarádů, se kterými zažívám neuvěřitelné chvíle jak na hřišti, tak i mimo něj.

Michal:

Fungující kolektiv hráčů a lidí okolo, zázemí a hřiště, které jsme si částečně zbudovali sami. Škoda jen, že někteří starší spoluhráči nemají čas a chuť dále žít s oddílem.

Petr:

Jak jsem již říkal, v Liticích se sešla celá řada fajnových lidí, kteří táhnou za jeden provaz.

Který nejvíc zajímavý nebo vyhecovaný mač jsi zažil – Bolevec vs. Litice a tys byl na straně Bolevce? V čem byl zajímavý či kým?

David:

Na moc zápasů si nevzpomínám, protože byly vesměs přátelské, ale na jeden ano, kdy jsme s Bolevcem porazili Litice na halovém turnaji, myslím že v Chomutově. Tam jsme Litice vygumovali z palubovky i s Patrikem Buškem v bráně. Bylo to o to zajímavější, že v té době jsme již všichni hostovali v Liticích, ale poněvadž se na turnaj přihlásily jak Litice tak Bolevec, museli jsme nastoupit za kmenový oddíl, což byl Bolevec. Nakonec jsme tento turnaj vyhráli a dali to tenkrát Liticím dost

sežrat.

Martin:

Tak bohužel, to si nepamatuji.

Honza:

I když bylo těchto zápasů hodně, na žádný konkrétní si nevzpomínám.

Michal:

Těch vyhecovaných zápasů bylo hodně, už od žáků. Žádný speciální si ale nepamatuji.

Petr:

Pamatuji si, že když mi bylo asi 8 let, chytal jsem za Bolevec a od Litic jsme dostávali hroznou nakládačku. To ještě hrál Dubec, který trhal sítky. Pak přišla doba, kdy jsme jako žáci a dorostenci Litice poráželi. Co jistě nezapomenou, je výprask, který nám Litice nadělili při našem prvním extraligovém startu, asi 0:12.

A obráceně, kdy jsi byl na straně Litic?

David:

Tak to je jednoznačně první zápas s Bolevcem v extralize, kdy jsme jim nasykali tolik gólů, co jsme ještě do té doby v extralize nikomu nikdy nedali. Bylo jich přesně 10! A myslím, že většinu gólů jsme dali my, kteří z Bolevce přestoupili. Byla to vlastně i jedna z podmínek, že nás p. Pravda pustí do Litic, pouze pokud doveďeme Bolevec do extraligy. I když jsme je od toho odrazovali, splnili jsme úkol a postoupili, nicméně v extralize Bolevec vydržel pouze tu jednu sezónu a vrátil se zpět do 1. ligy.

Martin:

Byl to první zápas v extralize těchto mužstev. Hráli jsme v Rakovníku a vyhráli 10:0!!!

Honza:

Pamatuju si jich několik. Ušmudlané vítězství 1:0 na Prokopávce na podzim 2003, první výhra v derby 22. 10. 2005 na vlastním hřišti 4:2 (přispěl jsem dvěma góly), ale ze všeho nejvíc si vzpomínám na derby 12. 6. 2003, kdy jsme rivalovi v Rakovníckém „azylu“ uštědřili debakl 10:0 (5:0).

Michal:

Určitě si ti starší pamatují první utkání Litice – Bolevec v extralize. Tehdy jsme jim „nadělili“ 10:0. Ten den bylo všechno „10“...

Petr:

Vyhecované zápasy byly hned po tom, co jsem mohl hrát za Litice. Trošku si mě vzali do parády. Pamatuji si, že když jsem v hale Kupínovi vstřelil branku, moc se mu to nelíbilo a chtěl mě knokautovat.

Co bys přál těmto oběma plzeňským klubům do budoucna?

David:

Určitě jen to nejlepší, ať se nám daří jak v pozemním hokeji, tak i v osobním životě, pokud možno, co nejméně zranění a všechno dobré!

Martin:

Oběma týmům přeji co nejlepší výsledky a stálý příliv mladých hráčů (hráček) v konkurenci ostatních sportů. Aby pozemák v Plzni pokračoval ve své bohaté tradici.

Honza:

Mnoho sil na ligovém poli i u zeleného stolu a více „zapálených“ členů, kteří se budou chtít Plzeňskému pozemnímu hokeji věnovat.

Michal:

Samozřejmě úspěchy. Ale na to je třeba pracovat, takže hodně obětavých a nadšených bláznů do pozemního hokeje.

Petr:

Litcím bych přál, aby i nadále pokračovaly v úspěšné líhni mladých talentů a aby konečně sesadily Slávii z trůnu. Boleveckým bych přál, aby lépe pracovali v mládežnických kategoriích a aby se prosadili v extraligovém boji.

POZENKÁŘSKÉ „KLANY“

V našem klubu najdete vícero sourozeneckých dvojic, ba i trojic. Najdete rodiče, kteří hrají nebo hráli pozemní hokej a jejich potomci se to-
muto sportu věnují v současnosti, ale málokterý rodinný klan je tak zajímavě propletený jako Královcovi a Doležalovi. Pavel Královec (31) hrál pozemák od malička spolu se svým bratrem Hynkem. Zatím jejich sestra Bára hrála v Liticích národní házenou... Nyní po letech z bratrů Královců hraje jen již Pavel a to, když mu zaměstnání dovolí. Ale přibyl další zástupce sportovní rodiny a to jeho syn Matěj (6). Bára se mezitím stala Doležalovou a spolu se svým mužem Ríšou mají dvě dcery Kamilu (11) a Veroniku (12). Světe div se, obě děvčata hrají pozemní hokej a dokonce začala navštěvovat sportovní třídy na 11. ZŠ na Borech.

Položili jsme jednotlivým členům „klanu“ několik otázek:

Otázky pro rodiče:

Jaké všechny sporty jsi ve svém životě aktivně provozoval(a)?

Pavel: fotbal, hokejbal, házenou, nohejbal, střelbu ze vzduchovky

Ríša: atletiku, hokej

Bára: národní házenou, volejbal

Jakého svého sportovního výkonu si nejvíce vážíš?

Pavel: penalta v Rakousku, za reprezentaci "16" jako kapitán

Bára: postup na mistrovství ČR v národní házené

Proč jsi dal(a) svou ratolest zrovna na pozemní hokej?

Pavel: protože se Matějovi líbil trénink a chce ho hrát

Ríša a Bára: protože ho hráli bráchové a lidé, kteří se okolo pozemáku pohybují, jsou v pohodě.

Otázky pro děti:

Které sporty máš rád?

Matěj: pozemní hokej, fotbal, bowling

Kamča: pozemní hokej, plavání, rugby, fotbal, florbal

Verča: pozemní hokej, plavání, florbal

Co se Ti líbí a nelíbí na pozemním hokeji?

Matěj: líbí - dribling, nelíbí - nadhazování míčku hokejkou

Kamča: líbí - parta v týmu, nové dresy, nelíbí - posilování (je líná :-), pozn. Báry)

Verča: líbí - všechno, nelíbí - nic

Porazil(a) bys některého z rodičů v nějakém sportu?

Matěj: tátu v pozemáku

Kamča: mámu ve fotbale

Verča: tátu v pozemáku

NAVRATY – DOMINIK BENEŠ

Když před několika lety přestal Dominik Beneš (26) hrát za náš oddíl, bylo vícero lidí, kteří nechápali proč, bylo jim to líto nebo se ho snažili mezi nás vrátit. Čas však běžel dál, Dominika jsme sporadicky potkávali a už se mu ani moc nesnažili nabídnout, aby se mezi nás vrátil. Již jsme tomu přestávali věřit.

Jaké bylo překvapení, když se na konci roku 2007 objevil Dominik na fotbalku v šedivce a postupně se začal mezi nás stále víc a víc zapojovat. Dokonce tak, že od léta 2008 hraje za muže A. Život se mu trochu ustálil, koupil byt v Litvčích, pracuje jako kamnář a krbař a volné chvíle tráví mj. se svým psem.

Položili jsme mu pár otázek týkajících se našeho oddílu a jeho návratu:

Máš nějaké cíle v našem sportu s výhledem do budoucna?

Nejde tak ani o cíle, spíš o partu, která tady vládne. Do budoucna? Hrát co nejdéle to půjde...

Jak dlouho jsi pozemák nehrál a jaký byl hlavní důvod, že jsi tenkrát skončil?

Nehrál jsem asi 4 roky. A hlavní důvod? Asi vlastní blbost...

Proč ses vrátil a co rozhodlo o tom, že si se zapojil opět na 100%? Důkazem je to, že hraješ půl roku po návratu za áčko.

Myslím si, že sport k životu patří. Tělo potřebuje pohyb a časem si řekne samo. A když sportovat, tak na 100 %, jinak to ztrácí smysl... A co jiného hrát než pozemní hokej?

Jaké akce máš, pokud si zavzpomínáš, s naším klubem nejraději?

Díky kolektivu, který je v našem klubu, byly všechny akce naprosto super. Nejlepší? Aalen, Morava...

Je rozdíl v pozemním hokeji ve srovnání s dobou, kdy jsi skončil? V čem? Jak se Ti hraje?

Rozdíl je určitě obrovský. Změnila se některá pravidla, současný hokej je o hodně rychlejší. Když se na to dívám s odstupem čtyř let, myslím si, že za tu dobu udělal pozemní hokej obrovský skok dopředu...

POSTŘEHY ODJINUD – LUKÁŠ POUSTKA

Když v říjnu 2008 odjížděl Lukáš Poustka (21) na půlroční studijní pobyt v Německu, říkali si v duchu zasvěcení, jak asi budou fungovat benjamínci, když jim odjela taková trenérská opora. Přes svůj věk si Lukáš vydobyl v oddíle silnou pozici, jak na místě sportovním (zde především svoji nezdolnou pílí), trenérském, ale již i funkcionářském (je ve výboru oddílu). Zde je několik jeho postřehů z odstupu několika sto-vekJ kilometrů....

Od září 2008 do března 2009 jsem na studijním pobytu v Magdeburgu. Přestože jsem tady jako student kybernetiky, více než polovinu času ve škole strávím na různých kurzech němčiny. Hlavním cílem je zdokonalení se v cizí řeči, i proto se účastním mnoha akcí, které mi umožňují němčinu používat.

Magdeburg je o kousek větší, zato klidnější město ve srovnání s Plzní. Hned první dny mě zaujalo, kolik lidí tady používá místo auta kolo. Místní to berou jako samo-zřejmost, jezdí na kole do práce, do školy a dokonce i na zábavy večer. Mnoho z nich nemá auto, nepotřebují ho. Představte si, že stojíte u supermarketu a pán, který má dobrých 75 let, naloží na kolo celý svůj nákup a se spokojeným výrazem ve tváři šlape směrem k domovu. U nás v Čechách výjimečné, tady v Magdeburgu normální.

Po pár dnech tady jsem se byl podívat na pozemkářské hřiště s tím, že něco uvidím. Nikde nikdo, na hřišti jsem ale mohl. Celkem dobrá umělka. Podle jejich internetových stránek jsou klubem srovnatelným s naším Brnem. O mnoho zajímavější to bylo v druhé polovině listopadu v Osternienburgu, kde jsem se byl podívat na 1. ligu v halovém hokeji. Domáci, tedy vesnice jako Litice bez

Plzně opodál, hráli s TuS Lichterfelde. Neuvěřitelně rychlý a agresivní hokej přinesl konečných 11:6 pro domácí. Hala se zhruba třemi sty stojících diváků (narávno, místa by bylo málo i pro polovinu) vytvořila parádní atmosféru. Podle slov trenéra pochází z celkem dvanácti hráčů domácích devět z Osternienburgu, zbylí tři pak ze sousedních vesnic. Přesto hrají top hokej v hale a 3. německou soutěž venku. Ve srovnání s námi mají co do počtu zhruba stejnou hráčskou základnu, my máme o něco více kluků, oni holek. Přestože jsou z malé vesnice a nemají vedle sebe tu „Plzeň“ jako my, děti se k nim hlásí víc než na fotbal, který je v Německu mnohem populárnější. Důvod? Patrně dobrý přístup a organizace lidí starajících se o mládežnické kategorie, to vše pak zastřešeno úrovní a úspěchy prvního týmu mužů. Nevidíte určitou podobnost s Liticemi? Já ano.

V Liticích jsme zažili v posledních letech boom nových členů, mimo jiné díky otevření sportovní třídy na 11. ZŠ s hlavním zaměřením pozemní hokej.

To s sebou přineslo a přináší nejen výrazné zlepšení výsledků všech kategorií, ale i nové úkoly pro klub jako takový: zajistit trenéry pro jednotlivé kategorie, dopravu na zápasy, dresy, míčky a brankářské vybavení, hřiště na trénování a další s tím spojené věci. Ačkoliv by s tím mohlo být

spoustu problémů, není tomu tak, problémů není mnoho a toho si cením. Jedním z těch dlouhodobých problémů u nás je nedostatek dospělých trenérů, respektive aktivních dospělých hráčů ochotných zdarma věnovat čas trénování, ať už kluků nebo holek. Jen pro ilustraci, výše zmíněný Osternienburg s tím také bojuje. Řešení? Nevídám nic lepšího než zapojení aktivních mladých hráčů. Ti jsou v aktuálním hokejovém

dění, znají hokej z pozice hráče a pokud přidají trochu trpělivosti a zodpovědnosti, stanou se i dobrými trenéry. Zkušenosti přijdou samy.

Co se týče mého pohledu na Litice teď s odstupem, když už přes rok a půl kvůli zranění nehraju hokej a teď jsem navíc na půlrok prakticky odříznut od veškerého dění doma, vystihují to slova „neměnil bych“. Ačkoliv tady v Německu mám spoustu volného času a trávím ho s Němci na různých party a společných akcích, ale je to vlastně takové nic, co mě čím dál míň a míň baví. Schází mi pohyb, schází mi pravidelnost, schází mi určitý výsledek,

schází mi kamarádi. To si člověk uvědomí až tehdy, když k tomu nemá přístup, a to všechno mi hokej v Liticích nabízí. Byl bych sám proti sobě, kdybych to nebral.

ROZHOVOR – ŠTĚPÁN BERNÁTEK

Kdo zná Štěpána Bernátka (27), rodáka z Kadaně, ví že za věčným úsměvem se skrývá jeden z mála českých pozemkářů, který zažil nejen Mistrovství Evropy v pozemním hokeji v elitní skupině A, v halovém hokeji tu samou soutěž dokonce třikrát, ale dokáže se i živit naším milovaným sportem v jedné z evropských nejlepších soutěží – německé bundeslize. Obléká barvy klubu Mannheim HC spolu s dalšími Čechy - Tomášem Procházkou ze Slávie, Filipem Neusserem a Pavlem Bárťou z Prahy. Dokonce byl v letech 2004, 2005 a 2007 vyhlášen nejlepším pozemním hokejistou České republiky. Už si však každý nepamatuje, že Štěpán také oblékal barvy našeho klubu v jedné z halových sezón a že také s námi okusil prima atmosféru turnaje v německém Aalenu. Položili jsme Štěpánovi několik otázek:

Štěpáne, vzpomeneš si na turnaj V Aalenu a na Hofrovo slimáčí závody, které jsi dokázal vyhrát?

I když ne tak úplně do detailu, ale určitě si na to vzpomenu a i docela rád! A navíc mě potěšilo, že jsem v té „velké“ konkurenci dokázal i vyhrát! ;-). Třeba si ještě někdy někdo troufne vyzvat slimáčího šampiona... :-D

Jaké byly Tvé pozemkářské osudy od Té doby, kdy jsi odešel z Kadaně?

Začalo to tím, že jsem po civilní službě odjel na pul roku do italského Říma, kde jsem si to měl zkusit a ukázat co umím... No a naštěstí se to povedlo tak si mě tam nechali celé tři a půl roku. Jenže pak jsem mel chuť a poznat a vyzkoušet něco jiného, tak jsem přijal nabídku od Mannheimer HC, který tenkrát hrál venkovní 2. Bundesligu a tu samou i v hokeji halovém. I když to sice nebyla ta nejvyšší liga, tak to stejně byl rozdíl oproti Itálii, myslím tím rozdíl v pojetí hry a nasazení při tréninku. V nynější době působí Mannheimer HC ve venkovní 1. Bundeslize a letos si zajistil i

postup do 1. bundesligy v hokeji halovém, tak se dá říct, že úkol dostat Mannheimer HC co nejvýš se zatím daří.

Kdy jsi začal s hokejem? dělal jsi i jiné sporty, případně jaké?

Už od malička jsem byl veden ke všem sportům, ale hlavně mě táta vedl k fotbalu, který mě mimochodem baví až doteď. Jenže pak se rodiče rozvedli a já se s mamčou přestěhoval, změnil školu a poznal nové kamarády, kteří hráli hokej. Tak jsem pak delší dobu hrál současně fotbal a hokej a někdy kolem mých třinácti jsem se rozhodl pokračovat a věnovat se na plno jen jednomu sportu a tím byl hokej. Bydleli jsme jen kousek od hřiště, takže jsem na něm trávil čas jak jen to šlo :-)

Tvůj současný klub Mannheim HC v loňském roce postoupil do nejvyšší soutěže. Jaké máte ambice, jak si vedete, jak velký je tento klub, co se týká členů, družstev, zázemí?

Ambice před sezónou byly stanoveny tak, že se pokusíme co nejrychleji zajistit jistotu nehrát o sestup a dostat se do playou, tam hrát každý zápas naplno a pokusit se dostat do nejdál, protože v playoff je to většinou o momentální formě týmů... V současné době to vypadá tak, že pokud navážeme na jaře na výsledky z podzimu, tak máme velkou šanci i na pěkné umístění pro zápasy v playoff.

Mannheimer HC se může pochlubit dvěma shodnými hřišti na venkovní hokej, dvěma halami a velkým Clubhausem, kde má své místo týmový masér, ke kterému je možné si kdykoliv zajít. Asi si dokážete představit, že jsem u něj stálým hostem :-D

Jinak má MHC čtyři mužská, pět ženských a dvanáct mládežnických mužstev, plus ještě tým rodičů, který se taky schází jednou týdně, aby udělal něco pro své zdraví, teda spis udělat si žížeň a pokecat o tom, kdo má to nejšikovnější dítě :-D

Naši muži hráli v březnu 2008 dva přáteláky proti týmu HTC Norimberk, který také postoupil do 1.bundesligy a dokonce byl v soutěži chvíli i druhý. Prohráli 1:5, 2:7, kdy to chvíli vypadalo, jako že s nimi můžeme hrát, pak přišel okamžik a byli v naší útočné čtvrtině a ani jsme nevěděli jak. Je pravda, že jsme od té doby asi také kousek výkonnostně pokročili, ale na druhou stranu oni v březnu údajně neměli ve svém středu pět nejlepších hráčů. Především taktikou, disciplínou byli jinde. Technicky také, ale ne již o tolik. Jaká je to soutěž co do kvality ve venkovním pozemním hokeji a v hale, jaké vychází dle Tebe srovnání s českou soutěží?

Českou ligu jsem už dlouho nehrál a ani neviděl, takže si srovnávat netroufám. Ale myslím, že největší rozdíl bude v nasazení a přístupu k zápasům a tréninkům. Docela dobře si dokážu představit jak NHTC nastoupilo do přátelského zápasu. :-) Je to dané i tou německou mentalitou dělat vše naplno a nedělat moc velké rozdíly mezi zápasem v lize, přátelákem a nebo i tréninkem. Od toho je odvozena i úroveň ligy, v které se nedá říct, že by se nějaký zápas odchodil anebo podcenil. Do všech zápasů se nastupuje na 100 % a nedělá se moc rozdíl mezi tím, jestli se bude hrát s prvním nebo posledním týmem.

Co česká reprezentace - má šanci na větší úspěch? Co je k tomu třeba?

Dobrá otázka... Myslím si že málokdo u nás je schopen a má chuť pro hokej obětovat tolik, aby na sobě pracoval sám, protože dva tréninky týdně z nikoho super hráče neudělají, k tomu je potřeba mnohem víc. Já šance vidím pořád, ale vzhledem ke svému hokejovému stárnutí začínám být čím dal víc pesimističtější, i když mě to tedý dost mrzí, protože vím, že kdyby jsme byli schopni hokeji věnovat víc, tak by se úspěch určitě dostavil.

Co ještě ty sám očekáváš v Tvém sportovním životě? Co Tě láká, co bys rád zažil, co Tě na hokeji stále baví?

Moc toho neočekávám, ale láká mě toho dost :-D, třeba zahrát si EHL a uspět na nějaké velké akci v halovém hokeji, kterou bude buď ME v Holandsku anebo pak na halovém MS.

No a co mě na hokeji stále baví? Já jsem hokej a každý sport bral vždy jako zábavu pro ostatní (fanoušky), tak mě baví se pořád zlepšovat a bavit lidi tím mým pojetím hry a tím, co vše jsem se naučil. Neříkáš nad to odcházet ze hřiště za potlesku a příjemných komplimentů.

Co osobní život? Rýsuje se nějak Tvoje budoucnost ve vztahu k Čechám?

Další dobrá otázka :-D Na tuto otázku bych potřeboval tolik času, že by nemohla ročenka vůbec vyjít... Ale na jedno můžu odpovědět hned: někdy bych se do Čech vrátil chtěl.

Co bys popřál malým klukům a děvčatům z našeho klubu, kteří spozemním hokejem začínají a nemají šanci hráče evropské (Tebe!) či světové úrovně moc vidět? Co si budeme namlouvat pozemní hokej je stále u nás malým sportem...

Především bych všem chtěl popřát hodně zábavy, protože bez té to u mě nešlo nikdy. Zároveň bych chtěl popřát spoustu chuti a trpělivosti v sebezlepšování, protože pak všichni poznají, jak příjemné je odcházet za už zmiňovaného potlesku a příjemných komplimentů ze hřiště.

TVÁŘE MALÍK

Na konci roku 2007 měl náš oddíl jmenovat 6 hráčů (3 kluky a 3 dívky), kteří si zaslouží být nominováni svým umem a zájmem o pozemní hokej mezi cca 60 mládežníků z celé ČR. Z těch pak zástupce firmy Malik pan. A.Nosek vybíral patnáctku vyvolených, kteří budou po dobu 4 let sponzorováni firmou Malik hokejovým zbožím. Mezi poslední 15 hráčů s hráček se nakonec dostali Ondřej Rollinger (15) a Alžběta Nedvědová (17).

Položili jsme jim několik otázek:

Ondra Rollinger

Jak dlouho hraješ pozemní hokej?

Pozemní hokej hraji od první třídy, to znamená devátý rok.

Na jakém místě na hřišti hraješ?

Hraji na postu posledního obránce.

Největší zážitek ze hřiště?

Největší zážitek pro mě bylo finále ME U16 divize B v Polsku před 1500 diváky.

Co pro Tebe znamená sponzorství od firmy Malik?

Jsem za to určitě velmi rád.

Jakou hokejku máš nejraději?

Moje nejoblíbenější hokejka je asi Malik VIP.

Alžběta Nedvědová

Jak dlouho hraješ pozemní hokej?

Tak..pozemák hraju asi od 3. třídy...což je skoro 10 let...

Na jakém místě na hřišti hraješ?

Venku hraju nejraději středního útočníka, ale nevádí mi hrát ani zálohu. V hale hraju středa nebo nějaký ten útok...

Největší zážitek ze hřiště?

Největší zážitek?? Já nevím...pozemák je celkově jeden velký zážitek! :-)

Co pro Tebe znamená sponzorství od firmy Malik?

Jsem ráda, že si vybrali zrovna mě...je to fajn..nestěžu si!!:-D

Jakou hokejku máš nejraději?

Nejraději....?? Mně snad nevádí žádná....no asi ta co mi nejlíp sedne....asi tak...

V jaké výši Ti Malik dodává vybavení zdarma ?

No myslím, že v hodnotě 5000,-... halovku, hokejku na ven a futrál...

MALIK

NOVÉ ŠATNY A KLUBOVNA

V dubnu 2008 byly oficiálně uvedeny do provozu nové šatny a klubovna. Náš klub se tak co se týče zázemí zařadil mezi absolutní českou špičku.

V objektu šaten se nachází čtyři šatny, dvě sprchy, šatna pro rozhodčí se sprchou, sklady, sociální zařízení pro návštěvníky a kancelář správce. Součástí je i klubovna s krbem.

STATISTIKY

Muži - podle počtu odehraných zápasů

Poř.	JMÉNO	ZÁPASY			GÓLY				
		celkem	liga venek	liga hala	celkem	venek	hala	liga hala	liga venek
1	Levý Tomáš	822	215	44	155	58	97	8	10
2	Hofrichter Michal	730	188	32	732	219	513	29	41
3	Metlička Michal	694	195	30	178	46	132	4	19
4	Nocar Václav	555	136	0	143	29	114	0	2
5	Dolejš Jan	523	207	52	442	224	218	40	122
6	Strejc Libor	485	171	56	198	95	103	26	39
7	Čech Ladislav ml.	464	154	60	148	62	86	28	26
8	Soukup Michal	433	180	53	89	20	69	23	8
9	Vokurka Martin	432	101	26	12	1	11	0	0
10	Vychron David	404	189	48	244	124	120	38	73
11	Douša Martin	369	62	0	11	5	6	0	0
12	Michal Petr	367	109	0	53	7	46	0	0
13	Brada Martin	362	142	50	57	35	22	10	17
14	Kilián Luboš	359	81	0	40	11	29	0	3
15	Opava Pavel	311	19	0	75	23	52	0	0
16	Poustka Lukáš	246	74	20	34	12	22	6	4
17	Beneš Dominik	239	75	4	66	11	55	0	3
18	Macek Pavel	237	10	0	13	6	7	0	0
19	Růžička Jan	231	67	0	70	39	31	0	1
20	Běle Josef	222	79	0	24	8	16	0	6
21	Rykala Karel	222	0	0	111	76	35	0	0
22	Bušek Patrik	217	100	22	16	10	6	0	3
23	Šuchman Josef	208	0	0	59	27	32	0	0
24	Straka Stanislav	199	90	0	10	8	2	0	4
25	Jurina Tomáš	197	49	10	25	16	9	0	4
26	Dobrý Karel	195	35	0	28	14	14	0	0
27	Mádr Miroslav	186	42	0	21	8	13	0	2
28	Královec Pavel	184	23	4	41	11	30	0	0
29	Zelenka Vladimír	170	0	0	36	9	27	0	0
30	Petrek Petr	160	49	20	42	9	33	11	8

Kluci a holky – podle počtu odehraných zápasů

Poř.	JMÉNO	ZÁPASY	GÓLY	Poř.	JMÉNO	ZÁPASY	GÓLY
1	Koryták Tomáš	465	336	1	Hanzlíková Zuzana	245	38
2	Luft Miroslav	457	400	2	Nedvědová Betyna	197	70
3	Rollinger Ondřej	428	29	3	Szöcsová Irena	187	21
4	Mádr Tomáš	412	338	4	Baštová Miroslava	156	2
5	Koryták Jakub	405	179	5	Kolínková Andrea	155	41
6	Heger Patrik	374	161	6	Ludvíková Tereza	149	31
7	Vokáč Lukáš	370	147	7	Cachová Martina	147	27
8	Nocar Lukáš	369	83	8	Opavová Petra	142	41
9	Kordík Jakub	365	166	9	Ševčíková Pavla	137	59
10	Krásný Josef	364	147	10	Stočková Marcela	135	26
11	Dubec Lukáš	360	387	11	Kudličová Kateřina	123	0
12	Kalvas Radek	356	117	12	Vicanová Dana	116	56
13	Vrkoč Michal	332	40	13	Cvrková Lenka	113	4
14	Sochor Radek	326	252	14	Doležalová Veronika	110	3
15	Rychlý Michal	325	59	15	Doležalová Kamila	110	2
16	Rumplík Tomáš	318	217	16	Lopatová Jana	109	83
17	Douděra Michal	316	53	17	Raitmayerová Lenka	105	13
18	Strejc Libor	314	217	18	Lohrová Romana	105	5
19	Volf Michal	314	148	19	Mrázková Michala	104	3
20	Straka Stanislav	314	47	20	Musilová Zuzana	102	0
21	Vrkoč Tomáš	308	235	21	Kozlová Stanislava	95	2
22	Čech Ladislav ml.	307	242	22	Šmídová Michaela	91	9
23	Rychlý Jaroslav ml.	306	73	23	Kvíderová Tereza	90	15
24	Čvančara Václav	304	74	24	Sedláčková Andrea	82	17
25	Skála Ctirad	304	74	25	Tomanová Aneta	81	10
26	Hošek Petr	303	137	26	Bartošková Iveta	80	2
27	Poustka Lukáš	302	128	27	Martinovská Johana	78	14
28	Jirka Petr	300	237	28	Vašáková Nikola	77	66
29	Pecháček Jakub	294	80	29	Ženíšková Andrea	74	24
30	Královec Pavel	292	223	30	Dvořáková Zuzana	74	5

Ženy - podle počtu odehraných zápasů

Poř.	JMÉNO	ZÁPASY		GÓLY	
		celkem	celkem	pozemní hokej	halový hokej
1	Levá Tereza	256	23	8	15
2	Špinlerová Magda	176	38	22	16
3	Koryťáková Monika	159	2	0	2
4	Bašťová Miroslava	154	0	0	0
5	Bartošková Iveta	104	7	2	5
6	Szócsová Irena	102	17	3	14
7	Balvínová Michala	94	15	8	7
8	Nedvěďová Betyna	86	52	29	23
9	Hanzlíková Zuzana	82	7	3	4
10	Levá Strnadová Petra	77	18	8	10
11	Homolková Eliška	77	9	3	6
12	Dvořáková Zuzana	70	7	3	4
13	Petreková Tamara	69	1	0	1
14	Petrášová Gabriela	68	2	0	2
15	Pešťová Květa	67	4	1	3
16	Maršálková Petra	51	2	1	1
17	Modrá Veronika	51	1	1	0
18	Tumová Jana	47	3	1	2
19	Zahálková Eva	46	3	3	0
20	Opavová Petra	37	3	2	1
21	Červenková Lucie	37	1	0	1
22	Daňková Marie	35	0	0	0
23	Gabrielová Klára	35	0	0	0
24	Lopatová Jana	33	16	2	14
25	Křivanová Hana	28	0	0	0
26	Bartošová Martina	24	0	0	0
27	Fialová Kateřina	19	0	0	0
28	Kozlová Stanislava	19	0	0	0
29	Dubcová Michala	18	0	0	0
30	Tomanová Aneta	17	1	0	1

ZF Friedrichshafen AG - generální sponzor
www.zf.com

adidas ČR s.r.o. - dodavatel sportovního vybavení
www.adidas.cz

DYBS - Dobroslav Bořík - výstavba a opravy komunikací
www.dybs.cz

INBYT - kompletní přestavby bytových jader, půdní vestavby
www.inbyt.cz

DAOS PLUS spol.s r.o. - originální franchisingový gastronomický koncept

Atelier SOUKUP - architektonická, projekční a inženýrská kancelář
www.atelier-soukup.cz

NOVIS - NOSEK - vybavení pro pozemní hokej
www.pozemak-obchod.cz

RICHARD DRASKÝ - malby interiérů, nátěry fasád